

Oprørernes diplomatiske Udsending i Berlin. Efter Fredsslutningen maatte han derfor søge Ansættelse i Tydskland, blev Professor i Jena, senere Intendant og Bibliothekar ved Hoffet i Meiningen; derpaa knyttedes han til Münchener Akademiet og udgav for dettes historiske Kommission i Forening med Professor Wegele *Allgemeine Deutsche Biographie*. Han har endvidere udgivet det værdifulde Kildeværk *Die historischen Volkslieder der Deutschen* (4 Bd., 1865—69), hvortil slutter sig *Deutsches Leben im Volkslied um 1530* (1885). Om hans musikalske Indsigt vidne baade disse Bøger og hans *Liturgisch-musikalische Geschichte der evangelischen Gottesdienste 1523—1720* (1893), ligesaa Afsnittet Musik i Paul's *Grundriss d. germ. Philologie*. Fra 1876 havde han den nævnte Stilling i Slesvig.

Joh. Stp.

Den irske Historiker og Politiker Justin Mac Carthy, f. 1830, er død 24. April 1912. Af hans meget læste, men nærmest populære og med liberal Tendens skrevne Værker skal nævnes *History of our own times* (Tiden fra 1837 til Nutiden), 1.—7. Bd. (1879—1905) og *History of the four Georges*, 1.—2. Bd. (1884—90), hvilket sidste Arbejde er blevet fortsat med andre 2 Bind af hans Søn Justin Huntly Mac Carthy.

29. Febr. 1912 døde Heinrich Nissen, en fremragende Kender af romersk Historie. Han er født 3. April 1839 i Haderslev og studerede først i Kiel, siden i Berlin; blandt hans Lærere var Nitzsch, og det var under Paavirkning fra denne, at Nissen i 1863 skrev sit første Arbejde, der straks bragte ham frem i første Linie. Det var *Kritische Untersuchungen über die Quellen der 4. und 5. Dekade des Livius*, hvori han viste, at man hos Livius kunde udskille to Hoveddele, den ene, der byggede paa Polybs nu tabte Bøger og som var paalidelig, den anden, hvor Livius fulgte romerske Kilder og hvis Værdi var meget ringe. Det var den Kilde-sondring, som havde vist sig saa frugtbar for Middelalderen, der hermed førtes over paa den antike Historie, og Nissens

Arbejde aabnede en lang Række af Kildeundersøgelser, der dog paa Grund af Materialets Daarlighed ikke bragte saa gode Resultater som hans. I 1869 blev Nissen Professor i Marburg, kom herfra til Göttingen og Strassburg; siden 1884 har han virket i Bonn. Meget skrivende var han ikke, men hans Bøger og Afhandlinger er altid meget grundige og fint gennemtænkte, undertiden lidt spidsfindige. Værdifuldest er hans *Italische Landeskunde* (1883—1902), hvori han i lige Grad bygger paa et udtømmende Kendskab til Oldtidsefterretningerne og en nøje Forstaaelse af Landet og dets Natur, vundet gennem et fleraarigt Ophold.

Kr. E.

Den 6. Febr. 1912 døde den engelske Socialhistoriker Frederic Seebohm (f. 1833). Han har skrevet *The english village community* (1883, senere i flere Oplag), *The tribal system in Wales* (1895), *The tribal custom in anglo-saxon law* (1902). Som Bankmand og Jurist bragte han ude fra det praktiske Liv nye Synspunkter ind i Betragtningen af de gamle Tiders Landboforhold, Stændervæsen og Møntregning; især stræbte han efter at vise de agrariske Tilstande hos Angelsachserne som direkte udgaaede fra og prægede af den romerske Kejsertids Herregaarde, dens *villæ* med de mange ufri Tjenere; hans Opfattelse er dog bleven stærkt modsagt. I det hele skildrede Seebohm de gamle Samfund, ogsaa her i Norden, som i højere Grad aristokratiske i deres Bygning og med større Ufrihed end det sædvanlig fremstilles. Friske, vækkende og skarpsindige vare i hvert Fald hans Bøger, og mange af hans Undersøgelser, saaledes af de ejendommelige Ætteforhold i Wales, ere meget værdifulde.

Joh. Stp.

Hr. Poul Andræ har fortsat Meddelelserne fra sin Faders Papirer ved et nyt Skrift: *Werner Hans Frederik Abrahamson Læssøe. Bidrag til Charakteristik paa Grundlag af Breve mellem ham og Andræ fra 1840 til Læssøes Fald i Slaget ved Isted* (Kbhvn., 1912). Undertitlen angiver meget korrekt det hvorpaa Interessen ved Bogen beror; godt Lys kaster den over den stolte, frihedskærlige, pirrelige og